

opusdei.org

Prelaadi kiri (jaanuar 2016)

2016. aasta esimeses kirjas räägib Opus Dei prelaat Neitsi Maarjast, südametunnistuse sisevaatluse tähtsusest ja Halastuse aastast, mida kirik praegu veedab.

01.01.2016

Armsaimad: hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi!

Palvetame rõõmuga tänase päeva Missa alguse Antifooni: *Salve, sancta Parens...*; ole tervitatud püha Ema,

sest oled andnud valguseks kuninga, kes valitseb taeva ja maa üle igavesest ajast igavesti [1]. Usk Neitsi Maarja jumalikku emadusse, mis on kõigi privileegide juur, millega Kolmainsus meie armsaima Neitsi ehtis, täidab meid suure rõõmuga. Jumal on loonud ta ilma patuplekita, täis armu, nii, et tema neitsilik ihu oli juba valmis Jumala Poja ihulikuks sünnitamiseks.[2] Milline ime! Me võime õigusega Jumalaema oma emaks kutsuda: *Ainult Jumal on sinust suurem!*[3]

Me mõistame hästi Efeesose linna kristlaste vaimustust, kus toimus Oikumeeniline Konsiil, mis 431. aastal selle dogma kinnitas. "Ajalugu on kinnitanud ja näidanud meile seda rõõmu, mis valitses kõigi kristlaste seas, millel oli suur tähendus ja mis kinnitas kõikide usku." [4] Püha Josemaria meenutab ühes jutluses Aleksandriast pärineva Cyrilluse sõnadega ja rõhutab, et see

oikumeeniline kogunemine mängis väga tähtsat rolli: Kogu Efeesose linna rahvas ootas hommikust õhtuni kannatamatult otsust. (...) Kui saadi teada, et Looja on teotamised annulleerinud, hakkasid kõik üheskoos Jumalat austama ja Konsiili ülistama, sest usuvaenlane oli purustatud. Kui me kirikust lahkusime, saadeti meid tõrvikute saatel kodudeni. Oli öö; kogu linn rõõmustas ja säras.”[5] Meie Isa lisas veel juurde: nii kirjutab püha Aleksandria Cyrillus ja ma tahaksin omalt poolt lisada, et see vagaduse väljendus liigutab mind veel nüüdki, enam kui kuusteist sajandit hiljem.”[6]

Ikka ja jälle meenutan ma päeva 1971. aastal, mil me Loretosse sõitsime. Me ei saanud enam sisse kuulutamise majja, sest see oli juba suletud. Püha Josemaria laskus trellide ette põlvili ja võrest kinni hoides lausus ta mitu korda: *Ema,*

minu Ema, meie Ema! Ta ütles seda kirgliku armastusega, ka oma poegade ja tütarde nimel, läbi aegade. Raskete kurviliste teeolude tõttu oli meie kirikusse sõit pisut ebameeldiv, kuid see ei takistanud meid taevalise Ema poole palvetada ja teda tänada.

Jumalaema!, hüüdsid antiikse Efeesose kristlased rõõmust hõisates, kui nad seda sõnumit kuulsid. Ja sedasama lausume me ka tänapäeval. *Salve, sancta Parens...* Ole tervitatud, püha Jumalaema! Esimene meile teadaolev Neitsi Maarja palve pärineb 3. sajandi Egiptuse kristlastelt. Nad palusid nii: *Sub tuum praesídium confúgimus, Sancta Dei Génetrix ...sinu kaitse ja varju alla põgeneme meie, oo püha Jumalasünnitaja. Ära põlga meie hädas meie palveid, vabasta meid kõigist hädaohtudest, oo aurikas ja õnnistatud Neitsi.*[7] Püha Josemaria palvetas seda palvet iga päev, sest ta

oli kindel, et Maarja käte vahel leiab ta pelgupaiga.

”Andku Jumal, meie Issand, et meie südames põleks seesama usk, et võiksime laulda tänuga kiidulaulu, sest kui Maarja valiti emaks Jeesus Kristusele, inimesele, nagu meie, siis lubab pühim Kolmainsus igaühel meist selle Ema kaitsva hõlma all olla.”[8]

Missa Esimeses lugemises palub Jumal ise Moosest, et ta Vana Liidu rahvast õnnistaks. *Issand lasku oma pale paista sinu peale ja olgu sulle armuline. Issand tõstku oma pale sinu üle ja andku sulle rahu.*[9] Maarjas on see õnnistus saanud kõrgeimaks tegelikkuseks. Paavst selgitab ühes jutluses: ”Tegelikult ei ole mitte ükski teine loodu peale Maarja näinud Jumala palet enda kohal helendamas, sest ta andis Igavesele Sõnale inimliku kuju, nii, et meil kõigil on võimalik teda vaadelda.”[10] Tema

sõnad aitavad meil raamid anda uuele aastale, mis algab mõned nädalad pärast Juubeliaasta algust. Need kutsuvad meid järgnevatel kuudel armsaima Neitsi pühima kaitse all *Mater misericordiae*´d kaasa elama, nagu me palvetame Salve Regina palves. Maarjas näeme me loodut, kellele sai osaks jumalik halastus kõrgeimas vormis, sest ta võttis oma ihus vastu Jumala Ainusündinud Poja ja vastas sellele armastuse küllusele kõige täiuslikumal viisil: *Ma olen Issanda Teenija; Sündigu mulle nii, nagu sa ütlesid.*[11]

Tema vastus, *ancilla Dómini*, avab meie armsale Neitsile täieliku võimaluse alandliku ja kuuleka andumisega lunastustöö teenistusse astuda. Tema neitsilik emadus võimaldas tal alati ja katkematult kogu inimkonna raskusi meelde tuletada, kui ta mõtles nende sõnade üle, mida Peaingel Gabriel talle ütles:

”Ja vaata, sa jääd lapseootele ja tood ilmale poja ja paned talle nimeks Jeesus. Tema saab suureks ja teda hüütakse Kõigekõrgema Pojaks ja Issand Jumal annab talle tema isa Taaveti trooni. Ja ta valitseb kuningana Jaakobi soo üle igavesti ning tema valitsusele ei tule lõppu.”[12]

Inimkonna raskused ja kiriku raskused. *Mater Ecclésiae!* Kiriku, kui Kristuse Müstilise Ihu Ema. Kirik sündis ja leidis kõigile silmnähtavalt Maarja eestpalvete kaudu olemusliku ühtsuse, kui nad koos Peetruse ja teiste Apostlitega Püha Vaimu tulekut ootasid. [13] Meie armsaim Neitsi on emaliku vahendajana alati Kristuse Mõrsja ja kõigi tema liikmete eest hoolt kandnud ja teeb seda ka edaspidi. Palvetagem ka edaspidi selle ühtsuse eest, eelkõige selle eest, et oleksime iga päev ühenduses Peetruse ja teiste Apostlite järglastega.

Maarja austamine on parim tee, et avastada Jumala halastavat palet, mis sõna lihaks saades särama löi. Tähtis on see, et hoiaksime oma südamed avatuna jumalikule halastusele. See on igal hetkel tingimata vajalik hoiak, kuid tundub, et praegune aeg vajab seda veel eriliselt. ” Praegune aeg, mil toimuvad sügavad muutused, kutsub kirikut eriliselt panustama, et iseennast ja aja märgid nähtavaks teha. Juubeliaasta on väga soodus aeg meie kõigi jaoks, et vaadelda jumalikku halastust, mis kõik inimlikud piirid ületab ning patu pimedusest üle kiirgab, sest nii saavad meist tugevamad ja viljakamad tunnistajad.”[14]

Neil päevil on ka kombeks möödunud aastast kokkuvõtte teha ja uueks saabuvaks aastaks sihid luua. Kui anname sellele üleloomuliku tähenduse, siis on iseenesestmõistetav, et me järgmise

kaheteskümne kuu jooksul innukalt endas soovi äratame, et võiksime üha enam ja enam Kristusega samastuda. Ja kõige parem viis seda teha on koos meie Emaga, sest ”Jeesuse juurde minnakse ja sealt tullakse alati koos Maarjaga” [15] Ta viib meid alati oma poja juurde, nagu siis, kui ta Kaana pulma teenritele lausus: *Tehke nii, nagu ta teile ütleb.*[16]

Samaaegselt aitab Jeesuse palge vaatlemine Evangeeliumis näha, kuidas sellele naisele spontaanselt ja kiindumusega austust avaldatakse: *Õnnis on ihu, mis sind on kandnud, ja rinnad, mida sa oled imenud!* [17]

Uut aastat võrreldakse sageli raamatuga, mille tühjad lehed tuleb igaühel täis kirjutada. Vastavalt kirjutas õnnis Alvaro de Portillo 1980. aasta esimesel päeval: ”Tänada Jumalat tema heategude eest ja talle oma kahetsust näidata. Head kavatsused luua ja nende elluviimise

eest hoolt kanda. Opus Deid ka edaspidi kõikjale levitada!”[18]

Täpselt neidsamu eesmärke ma soovitan ka teile järgmiseks aastaks. Don Alvaro kutsus meid, ”seda tänaavatud raamatut meisterlikult ja andumusega täitma, nii nagu kirjutati keskajal pärgamendile ja mis on suure väärtusega. Need kirjutati käsitsi, perfektselt ilma vigadeta. Kui meil aga tindiplekke tuleb – lõppudelõpuks oleme me kõik langenud olevused täis armetust -, ei tohi me julgust kaotada, neid kui selliseid tunnistada ja siis välja praakida. Ja kuidas need kõrvaldada? Alandlikult Pihile minnes.”[19]

Oma vigadele paranduse otsimine on armastuse küsimus. Selle jaoks on meie käsutuses olemas üks äärmiselt oluline abivahend – südametunnistuse sisevaatlus. Püha Josemaria kirjutas selle kohta: ”Kui

seda ei teinud juba mitte esimene inimene, siis esimene kristlane kindlasti: *probet autem seipsum homo (1 Kor 11, 28)*, igaüks peaks ennast läbi uurima, kirjutab Apostel Paulus Korintlastele. Isegi paganad tegid enda sisevaatlust. Viimane kastanimüüja, kes Tiberi jõe ääres kaupleb, vaatab päeva lõpus üle, kui palju raha ta teenis, kui palju ta kastanite eest maksis ja kui palju aega tal müügi peale kulus (...), inimesed on alati ennast uurinud, olgu see siis Jumala asjades või maises elus.”[20]

Nii tahan ma teid julgustada seda hingeseisu läbivaatlust Jumala valguses mitte unarusse jätma; püha Josemaria kinnitas, et mõned minutid enne magamaminekut iga päev järjekindlalt on selleks täiesti piisavad. Peale selle on loomulikult hetki – näiteks enne Pihtimist, mõtiskluspäevade ajal, erilisel tähtpäeval -, mil me

südametunnistuse sisevaatlusele rohkem aega pühendame. Igal juhul tasub alati Püha Vaimu valgust paluda ja nendel minutitel kahetsust äratada ja järgmisteks päevadeks konkreetsed kavatsused luua. Sel moel õgvendame me uuesti oma käitumist ja eemaldame kahetsusaktidega endilt plekid, mida me võisime oma eluraamatusse tekitada.

Sel pidulikult ajal ja ka hiljem kogu aasta jooksul ” on väga tähtis, et me alati oma sisemusse vaataksime. Valgustagu meid Petlemma kiir, selle valgus, kes on ”suurim”, kuid tegi ennast väikeseks, kes on ”tugevaim”, kuid tegi end kaitsetuks. [21]

Palugem Jumalat et võimalikult paljud inimesed sel Halastuse aastal pärast seda, kui Jumal neile Pihisakramendis patud andeks annab, indulgentsi saaksid. Mõned nädalad tagasi vihjas Paavst taaskord

sellele Sakramendile: ”Selle Juubeliaasta tähtsaks tunnuseks on Piht. Selle Sakramendi vastuvõtmine, mille kaudu saame Jumalalt lepituse, on võrreldav vahetu halastusteo kogemusega.”[22]

Ärgem lakakem minu intensiooniene eest palvetamast: kiriku, paavsti ja tema kaastöötajate, rahu eest maapeal ja kõigi inimeste keskel. Eelkõige otsigem pelgupaika Jumalaema eestkostes. Palugem, et ”ta meid kogu aasta jooksul oma armastusväärse pilguga saadaks, et võiksime taas avastada ja tunda rõõmu Jumala õrnusest”[23] Kasvagu perekondade ja rahvaste hingedes halastuse seeme, mille tema poeg kogu maailma külvab. Ärgem unustagem seda fraasi, mida püha Josemaria iga päev uue värskusega Jumala ligiolekul kordas: *Ema, minu Ema!*

Ma õnnistan teid oma armastusega!

Teie Isa

+ Javier

Rooma, 1. jaanuar 2016

[1] Missaraamat, Neitsi Maarja
Suurpüha, Avavärss

[2] Aquino Thomas, Evangeeliumi
kommentaar, Jh, 1, 10.

[3] Püha Josemaria, Tee, Nr. 496.

[4] Püha Josemaria, Jumala sõbrad,
Nr. 275.

[5] Püha Cyrillus Aleksandriast, Kiri
24 (PG 77, 138).

[6] Püha Josemaria, Jumala sõbrad,
Nr. 275.

[7] Palve *Sub tuum praesidium.*

[8] Püha Josemaria, Jumala sõbrad,
Nr. 275.

[9] Missaraamat, Jumalaema Maarja Suurpüha, Esimene lugemine (4.Ms, 6, 24-26).

[10] Paavst Frantsiskus, Jutlus, 1. jaanuar 2015.

[11] Lk 1, 38.

[12] Sama, 31-33.

[13] Apg 1, 14; 2, 1-4.

[14] Paavst Frantsiskus, Jutlus Üldaudientsil, 9. detsember 2015.

[15] Püha Josemaria, Tee, Nr. 495.

[16] Jh 2, 5.

[17] Lk 11, 27.

[18] Önnis Alvaro del Portillo, Perekondliku koosviibimise märkmed, 1. Januar 1980.

[19] Sama

[20] Püha Josemaria, Kiri 29-IX-1957,
Nr. 71.

[21] Benediktus XVI., Angeluse jutlus,
4. dezesember 2011.

[22] Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 16. detsesember 2015.

[23] Paavst Frantsiskus, *Bulle
Misericordiae vultus*, 11. aprill 2015,
Nr. 24

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-jaanuar-2016/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-jaanuar-2016/)
(27.03.2025)